

РЕШЕНИЕ

№ 2042

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Калин Куманов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **788** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.59-63 от ЗАНН във вр.с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

С Решение № 910 от 05.11.2021 г., постановено по НАХД № 9513/2021 г., Софийският районен съд е потвърдил НП № 520973-F533557/29.06.2020 г., издадено от Началник отдел "Оперативни дейности"-гр.С. при Централното управление на НАП, с което на [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ет.1, ап.3, ЕИК по Булстат:[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. на основание чл.185, ал.2 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за извършено нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на Министъра на финансите във вр.с чл.118, ал.4 от ЗДДС.

Недоволно от така постановеното решение е останало санкционираното юридическо лице, което с касационна жалба, подадена в срок чрез адв.Г., обжалва същото. В жалбата се навеждат оплаквания за неправилност на съдебния акт, като се твърди, че извършването на нарушението не е доказано. Подателят ѝ изтъква съществени процесуални нарушения, допуснати в административно-наказателното производство. Касаторът претендира отмяната на съдебния акт от настоящия съд и решаване на делото по същество с отмяна на НП, както и присъждане на разноски. В с.з. касационният жалбоподател чрез юк.К. поддържа жалбата, развива подробни

съображения в подкрепа на тезата за неправилност на първоинстанционния акт и моли за отмяна на същия. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба – ЦУ на НАП – не е взел становище по нея.

Представителят на СГП намира касационната жалба за неоснователна и недоказана.

Административен съд-София град провери правилността и обосноваването на постановеното решение във връзка с направените от касатора оплаквания и намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна поради следните съображения.

СРС е бил сезиран с жалба против НП № 520973-F533557/29.06.2020 г. на Началник отдел "Оперативни дейности"-гр.С. при ЦУ на НАП. От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 21.12.2019 г. в 9.15 часа в търговски обект – магазин за фортети, находящ се в [населено място], на метростанция "И. Е. център – Ц. шосе", помещение №13, стопанисван от [фирма], инспектори по приходите към ТД на НАП-гр.С. са извършили наблюдение, последвано от проверка. В хода на същата е установен дневният оборот на обекта съгласно дневен финансов отчет № 0017699/21.12.2019 г. от монтираното и въведено в експлоатация ФУ модел "Eltrade A3 KL" с ИН ED388697 и ФП № 44338697, притежаващо функциите "служебно въведени" и "служебно изведени" лв. Фактическата наличност в касата на обекта е била 806.55 лв., съгласно писмен опис. Контролните органи са приели, че установената промяна от 806.55 лв. представлява въвеждане на пари в каса, без да се отразят в посоченото ФУ.

На юридическото лице е съставен АУАН № F533557/10.01.2020 г., в който актосъставителят е приел, че е нарушена разпоредбата на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 29.06.2020 г. на МФ.

Въз основа на АУАН, на 29.06.2020 г. е издадено атакуваното пред СРС наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация на ответника по касация е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. на основание чл.185, ал.2 ЗЗДС.

От правна страна СРС е приел, че при съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че е налице пълно съвпадение между установените факти и тяхното последващо отразяване в оспореното наказателно постановление.

Решението е правилно.

Нарушената разпоредба на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена на основание чл.118, ал.4 ЗЗДС задължава извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ да се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Според ал.2 само за фискалните устройства, които не притежават операциите по ал.1, в книгата за дневните финансови отчети се отбелязва всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) в момента на извършването ѝ с точност до минута. Не се спори по факта, че инсталираното в обекта фискално устройство притежава операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми, като това изрично е посочено в АУАН. Нарушената разпоредба е част от установения ред за регистрация и отчетност, които са задължителни за лицата,

използващи фискални устройства. Нормата има за цел създаване на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби и от извършени служебно въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент. Всяка една разлика между наличните и документираните средства пречатства проследяването на паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност. Следва да се приеме, че неотразяването в касата на положителната сума от 806.55 лв. във ФУ води до извод за неотразяване на приходи, поради което следва да бъде споделена мотивировката на Съда за наличие на нарушение, имащо вредни последици за държавата от неплатени данъци върху фактическата наличност от оборота. Правилно наказващият орган е наложил санкцията по чл.185, ал.2 от ЗДДС в минималния размер, приложим за юридическите лица и еднолични търговци - 3000 лв. Приложимата разпоредба на чл.185, ал.2, изр.второ от ЗДДС е специална и се прилага с предимство тогава, когато нарушението води до неотразяване на приходи. Случаят правилно е приет за такъв и от наказващия орган.

Правилно случаят е приет за немаловажен от първоинстанционния съд. С текста на чл.28 ЗАНН на наказващия орган е предоставена възможност да не наложи наказание, ако прецени, че е налице маловажен случай на нарушение. Критерият за маловажност винаги е обвързан с преценката за обществена опасност. Въвеждането на суми в касата на търговския обект винаги следва да е документално обосновано, а обратното води до невъзможност да се проследи паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност. В този смисъл не може да се приеме, че нарушаване на установено с наредбата задължение, да представлява маловажен случай, защото по принцип засяга финансовата система като цяло.

Като е достигнал до същите правни изводи и е потвърдил обжалваното пред него постановление, Софийският районен съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Независимо от изхода на спора в полза на ответника не следва да се присъждат разноски, тъй като не са поискани.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 910 от 05.11.2021 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 9513/2021 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.